

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/267306>

11.

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN

DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

Dr. J. J. VAN OOSTERZEE,

gewoon Hoogleraar in de Godgeleerdheid,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT,

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT

TE VERDEDIGEN

op Woensdag 24 Juni 1868, des namiddags te 2 uren,

DOOR

ROBERT MELVIL VAN LYNDEN,

GEBOREN TE AMSTERDAM.

UTRECHT,

KEMINK EN ZOON.

1868.

ATTEST

Notary Public for the State of New York

1888

Subscribed and sworn to before me this 1st day of

February 1888

at the City of New York

My Commission Expires the 1st day of

1889

in presence of

Witness my hand and seal this 1st day of

February

1888

at the City of New York

Notary Public

for the State of New York

[Signature]

STELLINGEN.

I.

Minder juist zegt WALTER, *Röm. Rechtsgesch.* II, § 588 (bl. 208 van de 3^e uitg.): „Die Klagbarkeit der gewöhnlichen Geschäfte des bürgerlichen Lebens beruhte unstreitig auf uraltem Gewöhnheitsrecht.”

II.

Uit de Comoediën van PLAUTUS blijkt, dat te zijnen tijde de rechtsgeldigheid der koopovereenkomst reeds was erkend. De gronden, door E. J. BEKKER (*De emt. vend. quae Plauti fab. fuisse prob.*, bl. 6—18, en *Krit. Zeitschr.* I, bl. 443—444) ten bewijze van het tegendeel aangevoerd, zijn deels onhoudbaar, deels onvoldoende.

III.

De bewering van SAVIGNY (*Obligationenrecht*, I,

bl. 75), dat het Romeinsche recht ter bescherming van onmondigen tegen de nadeelige gevolgen van contracten, zonder den bijstand hunner voogden aangegaan, zoude zijn blijven staan bij den „halben Maszregel, sie blos gegen die Klage zu schützen, es aber dem Zufall zu überlassen, ob sie nicht durch die positiven Wirkungen der naturalis obligatio dennoch in Schaden kommen würden,” behelst een ongegrond verwijt.

IV.

Wanneer een aangenomen werk vóór de voltooiing door een onvermijdelijk toeval te niet gaat, draagt naar Romeinsch recht de aanbesteder de schade.

V.

Indien de schuldenaar bij eene alternatieve verbintenis de keuze heeft, en een der verschuldigde zaken buiten zijn toedoen is te niet geegaan, kan *jure Romano* zoowel de waarde dezer zaak als de overgeblevene in betaling worden gegeven.

VI.

Op hen, die *venia aetatis* hebben verkregen, is art. 206 B. W. niet van toepassing.

VII.

De echtgenoot, op wiens vordering de scheiding van

tafel en bed is uitgesproken, verliest de bevoegdheid niet, om later wegens eene nieuwe oorzaak echtscheiding te vragen.

VIII.

De medevoogd van art. 406 B. W. behoeft niet meer hypotheek te geven dan noodig is om de reeds door de moeder gestelde zekerheid aan te vullen tot het in artt. 390 en 394 bepaalde bedrag.

IX.

De bezitter te goeder trouw heeft volgens artt. 630 en 636 B. W. het recht om te kiezen tusschen terugvordering der ten nutte der zaak gemaakte onkosten of wegneming van het aangebrachte.

X.

Met de woorden: „premier appelé, né avant cette époque,” in art. 155 van het Décret Impérial concernant l'organisation générale des départemens An-séatiques van 4 Juli 1811, voor ons land van kracht verklaard bij Keizerlijk Decreet van 24 Januari 1812, wordt die persoon aangeduid, welke op het tijdstip der invoering van den Code Napoléon het onmiddelijk

voorzicht had om den bezwaarden bezitter in de fideicommissaire goederen op te volgen.

XI.

Niet het aanbod van betaling, maar de consignatie bevrijdt den schuldenaar.

XII.

Er is geen strijd tusschen artt. 155 en 178 Wb. v. K.

XIII.

De bepaling van art. 199 Wb. v. K. is ook op een accoord in faillissement van toepassing.

XIV.

Volgens het Nederlandsche recht geeft het cognoscement geen bezit van de lading.

XV.

De loop der interessen van eene rentedragende schuld wordt door het faillissement des schuldenaars niet gestuit.

XVI.

Ook in het geval, bedoeld bij art. 510 Wb. v.

B. Rv., wordt eene gerechtelijke rangschikking vereischt om het verkochte goed van de daarop gevestigde tweede en volgende hypotheeken te zuiveren.

XVII.

De schuldeischer van eene onder het voorrecht van boedelbeschrijving aanvaarde nalatenschap mag onder den schuldenaar van diezelfde nalatenschap geen conservatoir arrest leggen.

XVIII.

Het vervalschen van spoorwegkaartjes valt niet onder art. 147, maar onder art. 150 C. P.

XIX.

Onder „vaste woonplaats” (domicile certain) in art. 270 C. P. wordt niet de burgerlijke woonplaats of domicilie bedoeld.

XX.

Het arglistig vervreemden van gehuurde roerende goederen is diefstal volgens art. 379 C. P.

XXI.

Art. 404 C. P. is door de wet van 10 Mei 1837, Sb. n. 21, niet afgeschaft.

XXII.

De bepaling van art. 60 § 2 Wb. v. Strafv. behoorde imperatief in plaats van facultatief te wezen.

XXIII.

Papieronderzoek bij derden is geoorloofd.

XXIV.

Het stelsel van afkoop van de militaire dienst verdient de voorkeur boven dat van plaatsvervanging.

XXV.

Art. 91 § 4 Gw. is niet van toepassing op hen, die worden herbenoemd tot dezelfde betrekking, welke zij reeds bekleeden.

XXVI.

Wanneer, bij verkiezingen voor de Staten-Generaal, Provinciale Staten, of Gemeenteraad, meer personen de volstreckte meerderheid van stemmen hebben verkregen dan er plaatsen te vervullen zijn, moeten diegenen als gekozen worden beschouwd, welke de meeste stemmen op zich vereenigden. Is er in het aantal stemmen geen verschil, dan gaat de oudste in jaren voor, en bij gelijken ouderdom beslist het lot.

XXVII.

Geheel onjuist is de meening van FERD. LASSALLE, wanneer hij zegt: (*Offnes Antwortschreiben an das Central-Comité zur Berufung eines allgemeinen Deutschen Arbeiter-Congresses zu Leipzig*, bl. 21): „So wie aber die Consumvereine mehr und mehr den gesammten Arbeiterstand zu umfassen beginnen, tritt jetzt vermöge des betrachteten Gesetzes ¹⁾ die nothwendige Consequenz ein, dass der Arbeitslohn in Folge des durch die Consumvereine billiger gewordenen Lebensunterhaltes um eben so viel fallen muss.“

XXVIII.

Vermeerdering van productiekosten zal des te eerder den marktprijs van een artikel doen rijzen, hoe sneller de aanwezige voorraad van dat artikel verbruikt wordt, hoe meer het in eene dringende behoefte voorziet, hoe minder het door surrogaten vervangen kan worden, hoe grooter het koopvermogen

---

1) „Das eherne ökonomische Gesetz, welches unter den heutigen Verhältnissen, unter der Herrschaft von Angebot und Nachfrage nach Arbeit den Arbeitslohn bestimmt, ist dieses: dass der durchschnittliche Arbeitslohn immer auf den nothwendigen Lebensunterhalt reducirt bleibt, der in einem Volke gewohnheitsmässig zur Fristung der Existenz und zur Fortpflanzung erforderlich ist.“

der verbruikers is, hoe meer behoefte er bij de verkoopers bestaat om hun eigendom te gelde te maken, en hoe kleiner winst op de productie genoten wordt.
